

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011737
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117011737.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci proti odsúdenému W. W., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 1.12.2017, č. k. 6PP/111/2017-31, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7.6.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného W. W., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 1.12.2017, č. k. 6PP/111/2017-31 súd rozhodol, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák., § 66 ods. 2 Tr. zák. sa žiadosť odsúdeného W. W., nar. XX.XX.XXXX v R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 23.09.2016, sp.zn. 22T/95/2016, zamietla.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil jeho obhajca podaním zo dňa 27.3.2018. V sťažnosti uviedol, že trest, ktorý v súčasnosti vykonáva je pre neho dostatočný. V rámci výkonu tohto trestu sa dostatočne poučil a výkon tohto trestu má pre neho prevýchovný charakter. Má chorú matku, už dva roku sa o ňu stará jej mama, otec odsúdeného pracuje. Odsúdený má prisľúbenú prácu na pozícii dovoz aut a príprava vozidiel na predaj. Má plnú podporu od svojich rodičov v R. a rád by sa staral o svoju 8 ročnú dcéru. V rámci výkonu trestu odňatia slobody nemal žiadne disciplinárne pokarhania. Po výkone trestu odňatia slobody sa chce riadne začleniť do spoločnosti, nájsť si prácu, založiť si rodinu, zabezpečiť si bývanie. Žiada, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a vyhovel jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného vo výroku napadnutého uznesenia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tak, že formálna podmienka podmiennečného prepustenia v prejednávanej príhode splnená bola, pretože odsúdený vykonal zákonom predpokladanú dĺžku uloženého trestu, pričom zákonný nárok na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie mu vznikol dňom 22.07.2017. Rovnako konštatuje aj splnenie tej podmienky, že vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie. Nebola splnená však tá podmienka, podľa ktorej možno od odsúdeného očakávať, že po podmiennečnom prepustení povedie riadny život. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že i keď samotné správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je dôležitým ukazovateľom o prevýchove odsúdeného, na ktorý treba prihliadať pri vyhodnocovaní záveru o splnení prvej materiálnej podmienky, je potrebné dodať, že kritérium „dobrého správania“ nie je jediným a ani najpodstatnejším vo vzťahu k podmiennečnému prepusteniu. Najpodstatnejšia je v konečnom dôsledku úvaha súdu o dôvodnosti predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti na slobode riadny život (život v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti) s minimalizáciou rizika recidívy. Pri posudzovaní tejto materiálnej podmienky prihliadol súd v prvom rade na odpis registra trestov odsúdeného, pričom v tomto smere posudzoval osobu odsúdeného, jeho postoj k spoločenským normám a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti a v neposlednom rade i charakter a závažnosť spáchanej trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov odsúdeného má súd za preukázané, že menovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť. Uvedené nasvedčuje tomu, že páchanie trestnej činnosti nepredstavuje v prípade odsúdeného W. iba ojedinelý excés v jeho správaní, ale ide o recidivistu so sklonmi páchať trestnú činnosť. Neprehliadnuteľná je i skutočnosť, že menovaný bol v minulosti už z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 3PP/12/2012. Napriek tomu, že na neho už bolo v minulosti pôsobené najprísnejším z pomedzi trestov sa opätovne dopustil trestnej činnosti majetkového charakteru, pričom podmiennečným prepustením mu bola daná možnosť preukázať, že i vykonaný trest v kratšom trvaní, než bol uložený, je schopný splniť účel trestu. V tomto prípade s poukazom na účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. je irelevantná skutočnosť, že sa trestnej činnosti dopustil po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného prepustenia. V prejednávanej trestnej veci okresný súd vzhľadom na kriminálnu minulosť odsúdeného W., ktorý je recidivistom a ktorý už bol navyše z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, zjavne bez úspešnej resocializácie, nedospel k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky bez dôvodných pochybností. Naopak súd má za to, že účel trestu odňatia slobody, ktorým je najmä náprava samotného odsúdeného za súčasnej ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, môže byť v prejednávanej príhode dosiahnutý iba pokračovaním vo výkone trestu v chránenom prostredí.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie. Vyššie uvedená trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmiennečného prepustenia, ktorá je znásobená tým, že odsúdený už jednu možnosť preukázať svoju nápravu výkonom trestu v kratšom trvaní dostal. Túto obavu odôvodnil prvostupňový súd správne a vyčerpávajúcim spôsobom, preto tunajší súd na túto časť odôvodnenia napadnutého uznesenia na tomto mieste odkazuje, bez potreby jeho opakovania. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Námietky, ktoré vo svojej sťažnosti uvádza odsúdený a ani skutočnosti, ktoré zistil prvostupňový súd však v jeho prípade neodôvodňujú „skrátene“ uložený trest. Skutočnosť, že by sa mohol starať o svoju chorú matku, ani jeho verbalizácia ochoty viesť riadny život, nie sú dostatočnými argumentmi, ktoré by prevážili uvedené skutočnosti svedčiace proti jeho žiadosti.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na uvedené považuje sťažnostný súd napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné, a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.